

Jezus' voorbede voor Petrus

Ps. 35 : 1.

Wet des Heeren.

Lucas 22 24-34.

Ps. 19 : 4 en 7.

Tekst Luc. 22 : 31 en 32.

Ps. 72 : 7.

Ps. 51 : 7.

Gemeente.

Luc. 22 : 31 en 32: En de Heere zei : Simon, Simon, ziet de satan heeft u zeer begeerd om te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt ; en u, als u eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broeders.

't Is Avondmaal. Jezus zit met Zijn discipelen aan. Terwijl de discipelen nog weinig inzicht hebben in de diepten van het lijden en sterven van Christus, zwoegt en werkt Jezus temeer, ook aan de Paasmaaltijd, die overgaat in de Avondmaalsviering. Als de meerdere Aäron draagt Hij hen op Zijn hart, verdraagt hen in al hun vleselijk onverstand en in hun twisten onder elkaar, wie toch wel de meeste zou zijn. Zo, aanzittend als Eén Die dient, verordineert Hij hen 't Koninkrijk, opdat zij eten en drinken in Zijn Koninkrijk en zittend op tronen, oordelen de twaalf geslachten van Israël. Maar dit aanzitten en dit oordelen wordt alleen verworven door Christus bittere lijdensweg. Dat verstaan de discipelen weer niet. Immers wanneer Jezus zegt : “ Waar Ik heenga, kunt u niet volgen, maar u zult Mij hierna volgen,” antwoordt Petrus overmoedig : ” Heere, waarom kan ik U niet volgen? Ik zal mijn leven voor U zetten.”

Maar dan volgt het droevige antwoord : “ U zult in deze nacht allen aan Mij geërgerd worden.” Petrus neemt dit niet en zegt: “ Al werden zij allen aan U geërgerd, ik zal nooit geërgerd worden.” Dan volgt de waarschuwing van onze tekst, vol van ingehouden spanning en droefheid: “ Simon, Simon, de satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe.” Dat wijst in de eerste plaats op de begeerte van de satan en in de tweede plaats op de voorbeding van de Heere Jezus. Deze twee staan tegenover elkaar. Daarom is er twist in deze wereld. Sinds God in 't paradijs vijandschap stelde tussen het vrouwenzaad en 't slangenzaad, staan er twee machten tegenover elkaar : de macht van Christus en de macht van de satan. Bij deze strijd bent u, ben ik betrokken. Wij staan of aan de ene of aan de andere kant. Immers deze strijd wordt niet zoals bij een luchtgevecht boven ons hoofd uit gestreden, maar in ons. In de beslissende wendingen van ons leven, in het zondaar worden voor God. In de worsteling om vergeving van zonde en genade bij God en gered te worden van de eeuwige dood, leert u verstaan, dat de strijd niet alleen gaat tegen vlees en bloed (hoe zwaar is die al), maar ook tegen de geestelijke boosheden in de lucht, tegen de machten en de overheden, tegen alles, wat zich verzet tegen de heerschappij van Christus. Is die strijd u geheel onbekend Dan bent u nog een vijand van Christus, die met uw wapens strijd tegen het rijk der genade. Dan roept de Heere u nog toe : de wapens neer, o zondaar. Zeker de strijd is gewonnen door Christus aan het kruis. Want in Zijn dood heeft Hij teniet gedaan de duivel, die 't geweld van de dood had. Zeker nu geldt : Ik ben dood geweest en ziet, Ik ben levend in alle eeuwigheid.

Zeker Christus zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen, maar hoewel overwonnen, hem is nog grote macht gelaten en hoe korter zijn tijd is, des te heftiger zijn zijn aanvallen. Zo is 't in het groot ten opzichte van de doorbraak van 't Koninkrijk van God in de wederkomst van Christus, maar zo is het ook in 't klein in elk mensenhart, waar Christus Zijn gezegende heerschappij opricht. Daar toch vertienvoudigt hij zijn aanvallen, omdat hij ziet, dat zijn prooi hem ontgaat. Daarvan kan een ieder getuigen, die door de barensweeën van de zondenood door Christus alleen gezaligd werd.

Een en andermaal heeft de Satan gepoogd Christus van Zijn lijdensweg af te houden door Petrus op de weg naar Caesarea Filippi. Maar de overste der wereld kwam en had aan Christus niets. Vastbesloten is Hij om de weg van

lijden en dood op te gaan. Wanneer deze Herder geslagen wordt, zullen de schapen zonder Herder verstrooid worden en dan zal de wolf komen en zijn hoofdaanval richten op deze schapen. Dat zal de ure en de macht van de vorst der duisternis zijn. De satan begeert altijd de ware gelovigen aan te vallen. Maar nu wel op een zeer bijzondere wijze. Zijn begeren was opgewekt door Christus' begeren in het hogepriesterlijk gebed (Joh. 17). Door dit gebed opende Christus de hemel en deed Hij de hel beven. Daarin omvatte Hij al de apostelen en al de gemeenten en ieder van de kinderen van God in 't bijzonder.

Maar nu stelt de satan hiertegenover een ander begeren, een ander gebed! Dat gaat in tegen Jezus' gebed. Hoor maar : De satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe. Letterlijk staat er : Hij heeft u opgevorderd, om uw uitlevering gevraagd. 't Is alsof hij vraagt : Laat die discipelen nu eens los, o God! Woont in hun de zonde niet? Is Petrus soms beter dan Judas? Geef ze mij maar in handen en hun geloof zal niets anders dan kaf blijken te zijn. Het goud van het geloof zal worden weggeblazen en de mens der zonde zal overblijven. Zie, dat is de begeerte van satan. Toen en nu. Voelt u wat hier op 't spel staat ? Hier is de worsteling ontbrand om de Kerk of ze kaf is dan wel koren! Zie hier de Borg lijden. Want is dit geen lijden geweest, dat de satan zijn eis kan staven met de zonden van Zijn liefste kinderen? Dat heeft Hem geperst, in de nood gebracht. Immers wanneer de verklager der broederen zijn begeerte kreeg, moest Hij alleen zonder Raad de hemelse heerlijkheid binnengaan. De satan zegt als het ware dat hij de rechtmatige eigenaar is : Hier ! Van mij I Deze eis betrof niet alleen Petrus, maar ook al de andere discipelen. Lees maar : ulieden. Hoor Christus waarschuwen : Simon, Simon! De naam wordt herhaald om wakker te maken. Met deze herhaling van zijn naam werd Saulus eenmaal uit de doodslaap van de zonde opgewekt : " Saul, Saul wat vervolgt u Mij!" Simon, Simon! Hoort u de herderlijke zorg in deze woorden ? Leer hieruit dat zij die in de geestelijke strijd in de voorhoede zijn gesteld, ook in de zwaarste gevechten worden gewikkeld. O, wat een waarschuwing gaat er uit tot allen, ook in onze tijd, die in de geestelijke worsteling van onze dagen betrokken zijn en niet in Christus kracht staan, maar in eigen kracht ! Wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle. Dat leren de kinderen van God inzonderheid te bidden voor hen, die vooraan moeten staan in de geestelijke strijd. Bent u zo'n worstelaar voor uw voorgangers aan de troon der genade ? Want hetzelfde gevoelen zij in u, wat ook in Christus Jezus is. Petrus ging zonder geestelijk harnas de krijg in en beroemde zich, terwijl hij zich nog niet eens aangeord had.

Let op die trouwe hemelse Wachter. Ziet ! Zo zegt Hij : Doe Uw ogen open ! Let op de gevaren ! Zo spreekt Hij ook ons aan door middel van deze preek. Overal staan de strikken van de satan. Welgelukzalig is de mens die gedurig vreest. Waakt en bidt, opdat u niet in verzoeking komt. Want de ure der verzoeking is aanstaande over de gehele wereld. De dagen, die ons er nog van scheiden, mogen gebruikt worden tot voorbereiding om iets weg te leggen voor de kwade dag. O, zit u zo onder de bediening van het Woord ?

De satan heeft u zeer begeerd te ziften als de tarwe. Hier gebruikt Jezus een bekend oosters beeld. Alvorens het graan gemalen wordt komt het eerst in de zeef. Deze houdt men voor de borst met twee handen en schudt deze krachtig heen en weer. Daardoor komt het stro en 't kaf omhoog en scheidt de man of de vrouw dit met de hand er af. Dan gaat het heen en weer schudden over in het op en neer werpen van het resterende en valt door de zeef, al 't vuil, de aarde en 't onkruidzaad, maar tegelijkertijd blaast men met alle macht om 't resterende kaf weg te blazen. Dit laatste werd vergemakkelijkt, wanneer men op een heuvel ging staan, zodat bij het ziften de wind wegblies, al wat kaf was. Dat zal nu met de discipelen gaan gebeuren. Zij komen in de zeef van satan. Dan zal 't blijken wat koren en wat kaf is. Kaf, dat is 't kwaad, het onverstand, al wat onvruchtbaar is in hun leven.

Weet u , dat er één is, die op uw ondergang loert ? Weten jullie het, jongens en meisjes, dat er één rondgaat als een briesende leeuw zoekende wie hij zou kunnen verscheuren? Van natuur zijn wij allen slaven van de zonde en drijft hij ons tot wat hij wil. Wat hij in zijn macht heeft, laat hij met rust. Dat vindt hij krachtsverspilling. Alleen wanneer een mens hem ontnomen wordt of dreigt ontnomen te worden, valt hij in dubbele mate aan. Johannes, de grijze apostel, schrijft aan de jongelingen van zijn tijd : Jongelingen, ik schrijf jullie, want jullie hebben de boze overwonnen. Wat een geluk, wanneer Gods Geest die strijd van het geloof leert in de jeugd. In 't leven van het geloof wekt de satan veel duisternis. De ernst van de godsvrucht wil hij uit 't hart bannen. De teerheid in het gebedsleven verstoren. De oefeningen van het geloof doen ophouden. Dan krijgen allerhande zaken meer belang en is de weg gebaand om 't vuur van de zondelust aan te wakkeren in 't hart. De satan maakt Eva in 't paradijs wijs, dat ze door het eten van de boom God recht zou leren kennen. In onze tijd is een veelgebruikte list, dat de mensen God reeds kennen. In zorgeloosheid sluimeren velen op een geloof zonder

wortel in, en houden zich aan hun geloof vast, terwijl ze niet weten, dat de mens door 't geloof zichzelf ontvalt en Christus toevalt. Ook nu is er een geslacht, dat rein is in eigen ogen, maar van hun drek niet is gewassen.

Hoezeer werkt hij de nauwgezetheid weg in 't wandelen in de geboden van de Heere. Wat een haat en tweedracht tegen de naaste ! Wat een hoogheid van de ogen en een trotsheid van het leven ! Mensen met een opgewekte aard drijft hij aan tot zorgeloosheid, anderen met een neerslachtig karakter tot de wanhoop ! Jonge mensen, hij prikkelt jullie tot overdaad. Oude mensen, hij drijft u tot gierigheid! Hoezeer heeft een ieder van ons te bidden : Wend, wend mijn oog van de ijdelheden af en : Laat gierigheid mij in haar strik niet vangen ! Ook tot u, die nog slaapt de slaap van de dood, zegt de Heere : Zie ontwaak, u die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten ! Zie, hoe u ligt in de omklemming van de vader der leugens en hoe hij u meevoert naar 't eeuwig verderf. O, zie toch uw gevaar, voordat het voor eeuwig te laat is. Vraag nog met Bartimeüs : " Heere, dat ik ziende mag worden." Niemand mag zich onttrekken aan de dringende waarschuwing juist niet de kinderen van God. Want dag en nacht gaat hij rond. Hij weet zijn tijd. En zijn tijd is uw tijd van zorgeloosheid, overmoed, verachtering in de genade, waarin u geen geestelijke oefening kent. Hij komt tot u en prijst u uitbundig, wetende, dat u in uw overmoed zijn prooi bent. Of hij komt tot u in uw moedeloosheid en slaat u neer om u in de wanhoop te drijven en u met de reizigers uit Bunyans Pelgrimsreis ellendig te doen kermen daar, waar geen straal van hoop tot u doordringt. Hij komt tot u en werpt de vreselijkste vloeken en lasteringen in uw hart en maakt u dan wijs, dat u de zonde tegen de Heilige Geest hebt bedreven. Soms legt hij al zijn vermommings af en toont hij zich in zijn ware schrikwekkende gedaante en worstelt met u, man tegen man. Maar in de verscheidenheid van zijn werkingen en in de velerlei vormen van de aanvallen heeft hij maar één doel namelijk u te scheiden van Christus en u dan toe te roepen : U bent kaf! Uw geloof is inbeelding ! U zult bedrogen uitkomen ! 't Kruis en de Middelaar is dan uit het gezicht en de ziel wordt geslingerd. De vrede van het hart is weg en alles gaat in de zeef. In de zeef gaat uw gebed. 't Is alles zo zonder aandacht ! U hebt er zelf een afkeer van, omdat het een aaneenrijging is van woorden zonder ziel. De warme taal van weleer is verstijfd. Of u kunt helemaal niet bidden, want uw gebed slaat als rook weer terneer. U bent benauwd, maar kan uw benauwdheid niet uiten. In de zeef! Want nu komt hij met het meest benauwende : Er is voor u geen genade meer bij God ! Hoe moeilijk! Hoe zwaar! Ja zeker, dan gaat u de psalmen indrinken die vóór en met U geklaagd hebben uit dé diepten tot God! Hun hartverscheurende kreten worden de uwe, vooral omdat de satan schijnbaar zift als de rechtmatige eigenaar. Hij doet alsof de kerk Gods nog van hem is. Satan is er wel, Christus is er niet. Ja zo schijnt het wel, maar zo is het niet. Want Christus zift ook of neen : Christus zift door middel van de satan. Hoor maar : Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt !

Hier gloort al wat de psalmist zingt :

Nooddruftigen zal Hij verschonen,

Aan armen uit genâ,

Zijn hulpe ter verlossing tonen;

Hij slaat hun zielen gâ.

Als hen geweld en list bestrijden,

Al gaat het nog zo hoog:

Hun bloed, hun tranen en hun lijden,

Zijn dierbaar in zijn oog.

Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt. Hier openbaart Christus Zich als de biddende Hogepriester, Die al Zijn kinderen op 't hart draagt. Dat doet Hij niet alleen nu, nu Hij verhoogt aan de rechterhand van de Vader bidt voor Zijn ganse Kerk, maar dat deed Hij reeds voor Zijn lijden, ja in Zijn lijden. Zie Hem, deze lijdende Borg in vereniging met al de Zijnen, Zichzelf vergetend en ziende op de Vader. Welk een onuitsprekelijke liefde! Hij heeft gebeden voordat de satan begeerde! Zie dat tot uw troost, u allen, die de Heere vreest, dat Christus de satan altijd één slag voor is. Hier breidt Hij Zijn middelaarshart uit voor God, pleitend op Zijn werk, vrijmoedig sprekend tot de Vader : Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen, die U Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe. En al het Mijne is het Uwe en het Uwe is Mijne ; en Ik ben in hen verheerlijkt enz. Joh. 17: 9 en 10.

Het gebed voor Petrus en de andere discipelen wordt uitgebreid tot de gehele Kerk : En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun Woord in Mij geloven zullen. Hier staat de biddende Hogepriester tegenover de helse advocaat. Ik ! Hoe groot is Hij ! Ik heb voor u gebeden. Wat een ontfermen! Voor u Simon, die Ik straks nog satanas moest noemen, die nu als een overmoedige met Mij aanligt en Mij straks tot drie malen toe zult verloothen. Petrus heeft dit woord gehoord. En in dit woord ù, spreekt nog de Heilige Geest, die dat doet horen aan de verslagen zondaar. Ook nu spreekt de verhoogde Christus door Woord en Geest : Ik heb voor u gebeden. Voor hoe menige zondaar is dit woord een ster der hoop geworden in de nacht van eigen zielsellende, toen dat woord: Ik voor u gebeden, open ging.

En zo spreekt Hij ook vanaf deze bladzijden. Hoort u Zijn stem? Want wij hebben geen Middelaar, die voor ons bidt en dat niet bekend maakt. Neen, de kracht van Zijn hogepriesterlijke voorbede doet Hij gevoelen, nog beter gezegd: daardoor draagt Hij over afgronden van verlorenheid. Geloof u, dat Hij voor u gebeden heeft? Och, zegt u, voor mij ? Als u eens wist hoe ik 't verdorven heb en hoe boos mijn hart is. Ja, maar de Heere bad niet voor Petrus, omdat er in Petrus oorzaak lag, maar omdat Hij de oorzaak in Zichzelf vond. Hier openbaart zich het diepe liefdeswelbehagen. Alleen uit genade! O, zie toch deze innerlijke ontfermingen van God in Christus, opdat u moogt horen : Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt. Misschien is er onder u wel iemand, die pas een voorbidder op aarde verloren heeft en daarop zo gesteund heeft, dat hij of zij nu in troosteloosheid rondloopt. Wat zou het een goede ruil zijn, wanneer u een ander, een eeuwige Voorbidder terugkreeg. Hoor Zijn Woord en de Heilige Geest werke dit woord uit in Uw hart.

Waarom zegt Hij tot Petrus : Ik heb voor u gebeden ? Om Petrus te leren niet te steunen op eigen kracht, maar op Zijn voorbede alleen ! Hoe noodzakelijk het gebed ook is, hoe groot is echter het gevaar zich daaraan vast te klampen ? Neen, Zijn voorbede alleen is beslissend. Nooit kan van één mens in waarheid worden getuigd : Want zie, hij bidt, indien niet de hemelse Voorbidder heeft vóór gebeden. Hij scheidt door Zijn Heilige Geest het gebed en onderhoudt dit ook. Hebt u de kracht van Zijn voorbede ervaren? Zo Hij vóór U is, ook in 't gebed, wie zal dan tegen u zijn ? Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken? Wie zal in het aangezicht van deze hemelse Voorbidder beschuldigingen inbrengen tegen de uitverkorenen Gods! Dat van die biddende Hogepriester een voortdurend gebruik gemaakt worde! Hoe zondig u bent in uzelf , Hij bidt voor u indien daar uit vrije genade een band werd gelegd. Jezus bidt. Wat bidt Hij ? Dat de zeef van satan vernietigd wordt? Dat de zifting zo spoedig mogelijk ophoudt? Neen! Dat is een gebed naar het vlees en niet naar de Geest. Met zulke gebeden zitten wij vol! Maar Jezus niet. Neen, hoor wat Hij bidt : Ik bid niet, dat U ze uit deze wereld wegneemt, maar dat U ze bewaart van de Boze. Zij zijn niet van de wereld, gelijkerwijs Ik van de wereld niet ben.

Neen, er moet gezift worden van Gods wege. 't Is Zijn wil dat Zijn kinderen gezift worden. Dus satan wil ziften, maar God wil ook ziften. Alleen het doel is verschillend. 't Gaat de Heere om 't koren, de duivel om 't kaf. Zie het aan Job en David. Zij werden door God en satan gezift. Zo zou het ook met Simon gaan. De Heere geeft hem over aan de zift van satan. De orkanen, die op losbarsten stonden, zouden ook de discipelen raken, het kan niet anders. Hier geldt : Welgelukzalig is de man, die God straft; daarom verwerp de kastijding van de Almachtige niet. Zalig, de man, die de verzoeking verdraagt, want als hij be-proefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen. Het is ook nu hoe pijnlijk 't ook moge zijn, nuttig tot 't geestelijk welzijn. Daardoor zal de beproefde in Gods genade bevestigd worden.

In dat besluit Jezus Zijn discipelen, maar inzonderheid Simon. Hij toch zal het hevigst gezift worden en 't diepst vallen. Want op dit woord volgde de nacht van vertwijfeling, de nacht van ontzettende verzoeking, waarin Jezus van de ene rechtbank naar de andere werd gesleept en de ene ontzetting de andere opvolgde. En in diezelfde nacht begon Petrus niet met 't zwaard van de Geest, Gods Woord, maar met eigen zwaard en kwam op de zeef van satan, die hem met helse wellust heen en weer wierp. En op die zeef begon Petrus te getuigen: Ik ken Hem niet! Hij begon te zweren en zichzelf te verloochen met verwensingen met een eed en zie Simon valt er bijna af, maar neen, dat kan niet, want Jezus heeft gezegd : Ik heb voor u gebeden. Want wanneer Petrus bijna valt in de plaats waar Judas terecht kwam, ziet Jezus Petrus aan en werpt Zichzelf op de zeef. Het is alsof wij horen : Indien u dan deze zoekt, laat Mij voor hem gezift worden. O wonder, hoor de Borg bidden : Laat deze bewaard blijven.

Zie Hem met Zijn hand Simon vasthouden. Zo is Hij nog. In de heftigste schuddingen en twijfelingen houdt Hij ze vast, ook nu nog. Want Zijn armen reiken van de hemel naar de aarde. Houdt Christus Zijn Kerk in stand, dan mag de hel vrij woeden. 't Ging met Petrus tot aan de rand, maar er niet over. 't Was hem ten zegen, want de blik van Christus doorboorde en verbrijzelde zijn hart, zodat hij naar buiten ging en bitterlijk weende. Toen leerde hij, dat niet hij Jezus moest dienen, maar dat Jezus hem moest dienen. Toen hij geestelijk zijn armen en benen brak, kon Jezus wat aan hem kwijt. Eerder niet. Nu was het geen goedwillende, in eigen kracht staande Petrus meer, maar een onwaardige en vloekwaardige Petrus, voor wie Christus de dood in moest, zou hij ooit behouden worden.

Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt. 't Geloof is van het begin tot 't eind genadegave van God. De hele zaligheid met het geloof er bij is gunst. De Heilige Geest is de grote Werkmeester ervan. Nu leert ons de tekst dat ook de volharding in 't geloof genadegave van God is. Wat is dat rijk ! Nu is het genade en 't blijft genade en omdat de zaligheid van 't begin tot het eind genadegave is, kan ze u die met Petrus getrokken werd, nooit meer ontgaan ! Dat mag geen zaak van bespiegeling zijn, maar van beleving. Welk een kostelijke schat is dan toch het geloof! Het wordt in de Schrift goud genoemd, dierbaar geloof, het geloof der uitverkorenen Gods. Juist dat geloof is het voorwerp van de felste bestrijding van de satan. Het is uit God! Alle surrogaatvormen als tijdgeloof en historisch geloof worden met rust gelaten. Maar het ware geloof vindt in de satan een verklaarde tegenstander. Zoals het zonder geloof onmogelijk is God te behagen, is het met dit geloof onmogelijk de satan te behagen. Hij zoekt het uit te roeien door list en geweld. O, u die aangevochten wordt, vlucht tot deze medelijdende en barmhartige Hogepriester en smeek Hem : Uw werk o Heere, behoudt dat in 't leven in 't midden der jaren, denk in Uw toorn aan ontferming. Maar weet ook, dat geen zonde zo godonterend is als de zonde van het ongeloof. Ongeloof is de geestelijke zelfmoord. Daarmede maken wij God tot een leugenaar en verderven eigen ziel. Neen, u mag geen goed woord voor dat ongeloof hebben, want het is de samen klontering van alle ongerechtigheid, het is een broeinest van allerlei zonden. Daarvan overtuigt de Heilige Geest. Juist daar, waar het geloof geboren is, wordt het ongeloof zo tot schuld. Waar het ongeloof weer de overhand krijgt in het hart, werpt het duisternis in het verstand, wekt het opstand in het hart tegen de Heere, tegen Zijn weg en werken.

Hoe bang is die strijd tegen het ongeloof! Want de Heere blijft altijd de Eerste, ook in de beleving van het geloof. Wij kunnen ons wel uit de geloofsgemeenschap uit zondigen, maar ons er nooit zelf inbrengen. Daarin blijft het genade. Hoe groot is de smart, dat het hart telkens weer de goedertierenheden van de Heere gering acht. Werd u aan uzelf overgelaten, zeker u was verloren. Maar zie nu die biddende Hogepriester. Hij onderhoudt het geloof met Zijn voorbede. Door die voorbeding werden Simon en zijn medediscipelen gesteld tot toonbeelden van Gods trouw en liefde.

En u, als u eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broeders. Als u eens bekeerd zult zijn. Was Petrus dan nog niet bekeerd? Had Jezus hem niet overgenomen uit de handen van de boetgezant Johannes de Doper? Was hij niet in waarheid tot Jezus geleid? Had hij niet eenmaal uitgeroepen : Heere, tot Wie zullen wij heengaan, u hebt de woorden van het eeuwige leven? Had hij niet beleden : U bent de Christus de Zoon van de levende God? Had, om niet meer te noemen, Jezus Zelf niet gezegd : Zalig bent u Simon Bar-Jona, want vlees en bloed heeft u dit niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is? Dat alles is waar en toch is dit woord evenzeer waar. Met al de heilsweldaden, die Hij onder de bearbeiding van de Heilige Geest had ontvangen, stond Petrus nog voor kruis en opstanding. Een lijdende, een stervende en een opgestane Borg moest nog aan zijn ziel worden verklaard. Dat zou hij in deze bekering leren.

Misschien mogen wij het zijn tweede bekering noemen, zoals sommigen in onze tijd nog moeten leren bekeerd te worden, terwijl ze menen reeds bekeerd te zijn. Dat zijn allen, die de Borg hebben gezien met het oog van het geloof, zonder dat zij Hem hebben omhelsd met de armen van het geloof, zonder dat hun schuld dadelijk op het Lam van God is gelegd. Voor hen is de kloof niet gedempt en hoezeer soms het hart wordt verbroken onder de goedertieren- heden van God, zij zakken steeds terug in zichzelf. Hoe vaak staan ze in eigen kracht, hoe klein is de moed, hoe gering de kracht. Hoe vurig zijn ze soms in het dienen, maar hoe weinig weten zij nog van het gediend worden. Gelukkig wanneer de nood blijft dringen en de scheiding tot een last wordt. Hoe vaak echter wordt men niet de bekeerde man of vrouw. Hoe vaak echter rust men niet op wat vroeger is geschied. Hoort daarom het Woord van de Heere : Wanneer u eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broeders. U moet bekeerd worden van uw eigen gerechtigheid en af gestoten worden van al uw gronden, opdat de Borg u in leven en sterven alles zij en u aan dat Lam genoeg mag hebben.

Wanneer u eens bekeerd zult zijn, ja gemeente, het is met de bekering een wonderlijke zaak. U komt er, ook na de toepassing van Christus aan uw hart aan deze zijde van het graf nooit mee klaar. 't Is een dagelijks bekeerd worden. Zo iemand meent iets te zijn, hier wordt hij niets. Dagelijks aan de voeten van Christus . Eén plant met Hem in de gelijkmaking van Zijn dood, dan ook één plant met Hem in de gelijkmaking van Zijn opstanding. Simon werd wat met zijn bekering. Die zijn er nog bij tientallen en zij zijn voor zichzelf en anderen dodelijk onvruchtbaar. Daarom is het ingebracht worden in Christus' dood en opstanding noodzakelijk. Dat is de weg van sterven om te leven en in onze vloekwaardigheid voor God geopenbaard te worden. Weet het, de Heere richt de gevallen op, zie 't aan Petrus. Het heerlijk genadewerk wordt opnieuw verklaard. Wie daarin ervaring heeft roept uit : Verblijd U niet over mij, o mijn vijandin, wanneer ik gevallen ben, zo zal ik weder opstaan, wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de Heere mij een licht zijn. Ik zal de toorn van de Heere dragen, want ik heb tegen Hem gezondigd, totdat Hij mijn twist- twist en mijn recht uitvoert. Zo werd Simons zifting, Simons behoud en werd hij vruchtbaar voor anderen. Want de Heere werkt aan ons om de vrucht. Wanneer u eens bekeerd zult zijn, zo versterk uw broeders. Zolang wij met onszelf van de morgen tot de avond bezig zijn, hebben anderen weinig of niets aan ons. Maar wanneer de genade van God zijn loop heeft gekregen in ons leven, plukken anderen de vrucht. Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vruchten draagt. En.... uw vrucht is uit Mij gevonden.

Dan krijgt hij een taak : Versterk uw broeders. Dat heeft Petrus geleerd. Hij wist met de vermoelden een woord ter rechter tijd te spreken. Zelf langs afgronden geleid, verstond hij het de lammeren en de schapen van de Heere Jezus te leiden en te weiden. Zelf vertroost wist hij de barmhartigheden van Christus uit te dragen. Hier geldt : Uit verlies winst. Alles verloren , alles behouden. Hoor hem in zijn brief jubelen : Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Tot een onverderfelijke en onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u, die bereid is, om geopenbaard te worden in de laatste tijd. Daarin verheugt u zich, ook al wordt u nu voor een korte tijd, als het nodig is, bedroefd door allerlei verzoeken , opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostelijker is dan die van goud, dat vergaat en door het vuur beproefd wordt, mag blijken te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus. (1 Petr.1 : 3-8). Zie wat een vrucht! Hoor David, wanneer hij nog eens bekeerd wordt, pleiten : Geef mij weder de vreugde van Uw heil en de vrijmoedige geest ondersteune mij. Zo zal ik de overtreders Uw wegen leren en de zondaars zullen zich tot U bekeren.

Wat heeft de voorbidding van Christus een geweldige kracht ! Wat is het geloof dan toch van hoge waarde Hebt u geloof? Er is zoveel schijn geloof ! Hebt u ooit voor de onmogelijkheid gestaan om te geloven? Immers, onze val is zo diep, dat eerder een steen naar de hemel rijst dan dat een mens uit eigen kracht zichzelf tot het geloof brengt. Daarbij is ons hart vol vijandschap tegen dit bedelaarsgeloof. Het geloof is een werk van God de Heilige Geest, Die de zondaar met kracht uit de duisternis uitleidt tot Gods wonderbaar licht. De dingen, die onmogelijk zijn bij de mensen, zijn mogelijk bij God. Onderzoek uzelf. De Heilige Geest snijdt alle eigen kracht af, maar ontsluit ook het voorwerp van het geloof n.l. Christus. Zalig, wie zo van zichzelf wordt afgebracht, dat het geloof en de geloofsgenade uit het gezichtsveld verdwijnt en Christus alleen overblijft! En zij zagen niemand dan Jezus alleen. Dit geloof onderhoudt de Heere. Daarin houdt Hij over een afhankelijk volk, dat voortdurend bidt om de Noorden-en Zuidwind, opdat het hart gereinigd worde. Dit geloof wordt bestreden tot het einde toe.

Het is het hartzeer van de hel. Maar, Gode zij dank, de trouwe Voorbidder bewaart in 't geloof. Ja, verlustig u in die trouw van God. Paulus mocht het aan het eind van zijn leven uitroepen: Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop voleindigd, ik heb het geloof behouden.

Bent u in druk , Hij zal die druk verlichten ! Bent u in nood ? Dat u leert bidden ! Bent u verheugd ? Dat u leert zingen ! Kostelijk is de gave van het geloof, want het verenigt met Christus en door het geloof wordt u in de kracht van God bewaard. Zo u dit geloof mist, u bent verloren. Diep ellendig en betreuenswaardig is uw toestand. Maar het is nog te krijgen. Om niet! Smeek Hem om dat goud van het geloof. Want ook u wordt het Evangelie nog verkondigd. Misschien is er één in zware tweestrijd, die uitroept : Heere, indien u wilt, u kunt mij helpen. Hoor het antwoord: Indien u niet kunt geloven, alle dingen zijn mogelijk dengene, die gelooft. Worstel maar voort aan de troon der genade. Misschien ligt u gebroken aan de voeten van de Heere en roept u uit : Heere, ik geloof, maar kom mijn ongelovigheid te hulp. Wat zou het voor u een hartversterking zijn, indien u geloofde, dat Christus voor u bidt. Zoek het dan op de rechte plaats. Christus bad voor Zijn discipelen en voor allen, die door hun woord in Hem zouden geloven. Hun woord? Ja, dat is het woord der verzoening, dat God in Christus de wereld met Zichzelf was verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bad : wij bidden u van Christus' wege : laat u met God verzoenen ! Dit woord wordt van de hemel gesproken tot u. Zo u Zijn stem dan heden hoort, gelooft Zijn heil en troostrijk woord, verhardt u niet, maar laat u leiden. Verhardt u niet, neemt Zijn genade ootmoedig aan. Weet het, dat het Zijn liefste werk is gebondenen te schenken opening van de gevangenis, de blinden te schenken het licht, de doven te doen horen de stem van de Zone Gods. Hoort u Zijn stem ? Het is de stem van de goede Herder. Zijn schapen horen Zijn stem en Hij roept ze bij name. Waar is uw geloof? Heb Ik u niet gezegd, zei Hij eens tot Martha, dat zo u gelooft, u de heerlijkheid van God zult zien ? Die de Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen, zij zullen opvaren met vleugels, zoals de arenden ; zij zullen lopen en niet moe worden; zij zullen wandelen en niet mat worden. En dat alles, omdat Hij gezegd heeft : Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt.

Amen

Gouda G. Boer